

baricus I, 23. fg. (angeführt von STENZLER in Z. f. d. K. d. M. 4, 398. fg.): sexagesimo anno a satione, ut ferunt, haec arbor (das Bambusrohr) flores fert per unum ferme mensem; proxime ante florem exortum, primum omnibus foliis spoliatur, et postquam defloruit, emoritur. — 2) *Rohrpfefte, Flöte* TAİK. 1, 1, 123. ÇANDAR. im ÇKDa. MBh. 1, 7018. 14, 1762. 15, 630 (वेणी ed. Calc.). गोपवेणुं वादयन् HARIV. 3603. 3073. R. 1, 5, 19. 2, 39, 40. 4, 33, 26. Suçr. 1, 107, 9. RAGH. 19, 35. VARĀH. Bṛh. 8, 19, 18. Gīt. 5, 9. KHANDAN. 34. KATHĀS. 17, 107. Verz. d. Oxf. H. 145, a, 37. 39. रणद्वेषु Bṛh. P. 3, 2, 29. 6, 8, 18. WEBER, KṛṣṇĀS. 270. 287. MĀK. P. 19, 11. PAÑĀR. 3, 5, 16. वेणुं धनम् 11, 6. °वायविशारद (Kṛṣṇa) 4, 1, 32. BRAHMAVAIV. P. 2, 50. PAÑĀT. 20, 7. Vop. 5, 5. so vielleicht auch in: शतं वेणुं कृतं मुनः शतं चर्माणि स्नातानि VĀLAKH. 7, 3. — 3) N. pr. einer Gottheit des Bodhi-Baumes LALIT. ed. Calc. 347, 8. eines Fürsten TAİK. 3, 3, 138. H. an. MED. VIÇVA a. a. O. eines Sohnes des Çatagīt VP. 416. pl. die Nachkommen Veṇu's ĀcV. Ça. 12, 14, 6. — 4) N. pr. eines Berges MĀK. P. 35, 5. — 5) N. pr. eines Flusses H. c. 162. — Vgl. झङ्गर°, त्रि° (nach NĪLAK. zu MBh. 3, 12294. = घनकूबरयोः संधानार्थं त्रिशिखं दातुं), भद्र°, वेणव, वेणविक, वेणुक.

वेणुक (von वेणु) gaṇa gakaḍi zu P. 4, 2, 138. oxyt. gaṇa ṣṣyaḍi zu 80. proparox. = रुस्वो वेणुः (संज्ञायाम्) 5, 3, 87. Schol. 1) m. a) *Rohrpfefte, Flöte* HARIV. 15599. — b) = वरका, एला (Comm.) Amomum Bṛh. P. 4, 6, 16. — c) pl. N. pr. eines Volkes MĀK. P. 58, 45; vgl. वेणुप. — 2) f. स्त्री eine best. Pflanze mit giftiger Frucht Suçr. 2, 251, 18. = एला Amomum Comm. zu Bṛh. P. 4, 6, 16. — 3) n. ein Bambusrohr zum Anstreben eines Elefanten (vgl. वेणुक) H. 1230. — Vgl. वेणुकीय.

वेणुकर्कर m. Capparis aphylla Roxb. (करिीर) TAİK. 2, 4, 38. वेणुकार m. Flötenmacher VJUTP. 97. वेणुकीय adj. (चतुर्थर्षेण) von वेणु gaṇa नडादि zu P. 4, 2, 91. वेणुकीया f. ein mit Bambusrohr bestandener Ort P. 6, 4, 153. Schol.

वेणुयध (!) m. eine best. Pflanze MĀK. P. 49, 72. वेणुज वेणु + 1. ङ 1) adj. im Bambusrohr entstehend: वेङ्गि Bṛh. P. 3, 1, 21. — 2) m. = वेणुयव RĪGĀN. im ÇKDa. — 3) n. Pfeffer v. 1. für वेणु in RATNAM. nach ÇKDa.

वेणुजङ्घ (वेणु + ङङ्गा) m. N. pr. eines Muni MBh. 2, 113. वेणुदत्त m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 218, a, 10. वेन्यदत्त v. 1. वेणुदारि m. N. pr. eines Fürsten MBh. 3, 15251. HARIV. 4966. 3013. 5087. 5496. 6671. 6724. 9132. वेणुदारिन् ŚiR. D. 104, 10.

वेणुधम adj. auf der Flöte blasend, m. Flötenspieler AK. 2, 10, 13. H. 923. वेणुन n. Pfeffer RATNAM. im ÇKDa. वेणुज v. 1. वेणुनृत्या f. N. pr. einer Tantra-Gottheit KĀLAŚAKRA 3, 133. वेणुय m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 5, 4751 nach der Lesart der ed. Bomb. रेणुप ed. Calc.; vgl. वेणुक 1) c).

1. वेणुपन्न n. das Blatt des Bambusrohrs Verz. d. Oxf. H. 267, b, 16. 2. वेणुपन्न 1) adj. das Blatt des Bambusrohrs habend. — 2) f. ई eine best. Grasart, = वंशपत्नी RATNAM. 218.

वेणुपन्नक 1) m. eine Schlangenart Suçr. 2, 265, 13. — 2) f. °पन्निका eine best. Grasart, = वेणुपत्नी, वंशपत्नी Suçr. 2, 248, 6.

वेणुबीज n. = वेणुयव RĪGĀN. im ÇKDa.

VI. Theil.

वेणुमाण्डल n. N. pr. des zweiten Varsha in Kuçadvīpa MBh. 6, 458. वेणुमत् (von वेणु) 1) adj. mit einem Bambusrohr versehen JĪGĀN. 1, 133. — 2) m. N. pr. eines Berges HARIV. 8951. — 3) f. °मती gaṇa मघादि zu P. 4, 2, 86. N. pr. eines Flusses VARĀH. Bṛh. 8, 14, 33. MĀK. P. 58, 36. 39. — 4) n. N. pr. eines Waldes HARIV. 8955.

वेणुमय (wie eben) adj. (f. ई) aus Bambusrohr bestehend: यष्टि VARĀH. Bṛh. 8, 43, 3.

वेणुमुद्रा f. Bez. einer best. Stellung der Finger PAÑĀR. 3, 4, 18.

वेणुयव 1) m. Same des Bambus BṚĪVAPR. im ÇKDa. Comm. zu KĀTJ. Ça. 4, 8, 17. Ind. St. 2, 300. Suçr. 1, 73, 6. 197, 1. — 2) f. ई (sc. इष्टि) eine Darbringung von Bambus-Samen ÇĀKṢH. Ça. 3, 12, 2.

वेणुवन n. 1) ein Wald von Bambusrohr Spr. (II) 2682. — 2) N. pr. eines best. Waldes VJUTP. 102. HIOUEN-THSANG I, 351; II, 32. WASSILJEV 42.

वेणुवाद m. Flötenspieler RATNAM. im ÇKDa.

वेणुवीणाधरा f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's (eine Flöte und eine Laute haltend) MBh. 9, 2639.

वेणुरूप m. N. pr. eines Nachkommen Jadu's HARIV. 1844. Bṛh. P. 9, 23, 21.

वेणुकेत्र m. N. pr. eines Sohnes des Dhṛṣṭaketu HARIV. 1596. VP. 409. N. 15. 2te Aufl. 4, 38. fg. Muir, ST. I, 53. — Vgl. वेनकेत्र.

वेष्ठा s. कृष्ण°.

वेष्ठा f. N. pr. zweier Flüsse (wohl nur fehlerhaft für वेष्ठा) MĀK. P. 37, 24. 26. — Vgl. कृष्ण°.

वेष्ठा f. N. pr. eines Flusses (fehlerhaft für वेष्ठा) MBh. 2, 371. HARIV. 5229. 5290 (die neuere Ausg. वेष्ठा an allen drei Stellen). 9510 (वेष्ठा die neuere Ausg.). MĀK. P. 37, 19. — Vgl. कृष्ण°.

वेष्ठातट MBh. 2, 1117 fehlerhaft für वेष्ठातट.

वेत m. = वेत्र RĪGĀN. im ÇKDa.

वेतन URĪDIS. 3, 150. n. SIDDH. K. 249, a, 8. Lohn AK. 2, 10, 33. H. 362. HALĀJ. 4, 43. वेतनादिभ्यो जीवति P. 4, 4, 12. पणो देयो ऽवकष्टस्य सु-त्कष्टस्य वेतनम् M. 7, 126. 8, 215. fg. JĪGĀN. 2, 196. यदि शिष्यो ऽसि मे वीर वेतनं दीयतां मम MBh. 1, 5284. 6210. 2, 182. fg. 186. 3, 2639. 4, 287. 6, 3321. = 7, 4445. R. GORR. 2, 109, 41. RĪGĀ-TAR. 6, 46 वेतान Ta. वि-तान ed. Calc.): 54. 8, 75. Bṛh. P. 5, 9, 9. मासं वेतनेन श्रुतिः कर्मकरः P. 5, 1, 80. Schol. °दान 1, 3, 36. Schol. वेतनस्यानपक्रिया M. 8, 214. वेतन-स्यादानम् 5. वेतनादान 215. Verz. d. Oxf. H. 263, a, 24. षष्ठ्यर्थी त्रया शीघ्रं कथयात्तमवेतनम् MĀK. P. 8, 84. लब्धं गीतस्य वेतनम् Spr. 3231. कर्म° Bṛh. P. 5, 9, 12. रत्नण° MĀK. P. 18, 7. घात° 80, 75. पर्याप्त° adj.

KĀM. NĪTIS. 16, 7. दत्त° 4, 65. कृत° Lohn empfangend 13, 75. JĪGĀN. 2, 164. दीनारलक्षणे प्रत्यक् कृतवेतनः RĪGĀ-TAR. 4, 494. गृहीतवेतना वेष्या JĪGĀN. 2, 292. उभय° von beiden Seiten Lohn empfangend, Vorräther, Spion KĀM. NĪTIS. 12, 12. 17, 22. PAÑĀT. 22, 10. fg. HIT. 88, 17. वेतन = जीविका Lebensunterhalt H. 863. = त्रय्य Silber ÇANDAR. im ÇKDa. Prots: स्वसंचितानि स्वर्णानि विक्रीणानि ऽत्पवेतनैः RĪGĀ-TAR. 8, 61. — Vgl. निर्वेतन und वेतनिक.

वेतनभुज् adj. Lohn empfangend; m. Knecht, Diener PAÑĀR. 1, 4, 16. 2, 8, 5.

वेतनिन् adj. von वेतन am Ende eines comp.: कुप्य°, अतिक्रान्त° MBh. 3, 657.